

Indtryk af, at dette Ting virkelig er dets Repræsentation, at alt, hvad der kommer frem af Ønster, Bevægelser og Strømninger i Folket, ogsaa her finder Udtryk og Talsmænd, som virkelig kunne hævde det og gøre det gældende. Naar vi derfor nu gaa til den ny Valgfredsordning, tror jeg, det i særlig Grad gælder om, at denne Valgfredsordning kommer til at gøre dette Ting til et saa fyldigt Udtryk for Befolkningen som muligt.

Nu kunde det naturligtvis ikke falde mig ind at nægte, at det Forslag, der foreligger fra Flertallets Side, raader nogen God paa den Uret, der hidtil er begaaet, og at det affatter ligesom de værste, de største, mest skandaløse Pletter paa den hidtilværende Ordning, det vilde jo være en Urimelighed at nægte det. Men idet man gør det, maa man jo ikke være blind for, at samtidig slaar man dermed en Ordning fast, der efter Bogstaven og efter Anden er i Strid med Grundloven, samtidig dermed slaar man en Ordning fast, der alligevel vedligeholder Uretfærdigheden, selv om denne Uretfærdighed paa enkelte Punkter ikke bliver saa strigende og stor som før. Jeg har allerede nævnt den Kreds, jeg selv har den Ære at repræsentere. Der kan vist nævnes, og der er vist ogsaa i Betænkningen nævnt andre Kredse. Man kommer ikke bort fra Uretfærdigheden ved det Forslag. Det gør man kun i det Øjeblik, der kommer til at foreligge et Forslag, der opfylder Grundlovens § 32, og derfor siger jeg, at jeg vilde inderlig ønske, at det Forslag, som Flertallet har stillet, ikke maatte blive til Lov, men at vi derimod nu maatte komme til en retfærdig Ordning. Thi naar man fra Flertallets Side siger, at deres Forslag er en midlertidig Ordning, saa vil jeg sige, at det tro vist de, der sige det, selv knap rigtig paa. Jeg tvivler naturligvis slet ikke paa, at de fastslaa dette som en midlertidig Ordning, og at de selv ville gøre, hvad de kunne, for at faa en anden Ordning, og jeg haaber ogsaa, at de ærede Medlemmer, der overløve Valgslaget i April og komme her ind igen, ville fastholde, at det er udtalt fra Flertallets Side i denne Sag, at det, man her lavede, kun var en rent midlertidig Ordning, som snarest mulig skulde afløses af en mere grundlovmæssig og mere retfærdig. Men jeg tror, at naar de, der sige, at dette kun er en midlertidig Ordning, se paa denne Sags Historie, naar de se paa, hvorledes det er gaaet med denne Sag lige siden 1870, da Folketinget begyndte at røre ved den, og naar de se, at vi nu ere naaede til 1894, uden at det er lykkedes

at faa en virkelig Ordning, og de saa selv ere med til i dette Aar 1894, efter at der i 24 Aar er forsvundet en Ordning, at lave en midlertidig i Stedet for en endelig, saa maa deres Tro paa, at der efter denne midlertidige Ordning i en nogenlunde nær Fremtid vil følge en endelig Ordning, være en Mirakeltro, som jeg ganske vist ikke er i Stand til at tilegne mig, og som man ogsaa maa være i høj Grad egnet for det mirakuløse for overhovedet at kunne tilegne sig. Jeg foretrækker derfor under denne Sags Behandling at gøre, hvad jeg kan, for at vi kunne faa en naturligvis ikke for Evigheden varende Ordning, men dog en for en lang Tid gældende Ordning af dette Spørgsmaal, og det tror jeg ganske vist bedst sker, naar Regeringen tager denne Sag i sin Haand og søger saa hurtigt som muligt at fremme den paa det Grundlag, der er anvist fra Grundlovens Side. Sdet jeg altsaa lægger Hovedvægten paa det Eller, der staar i den foreliggende Dagsorden, og den Dvsordning, der deri ligger til Regeringen om at opfylde Grundlovens § 32 ved et Forslag, der giver dette Ting en saadan Repræsentation, som Grundloven kræver, og en saadan Fordeling af denne, som Grundloven kræver, saa agter jeg at stemme for denne Dagsorden.

Første Viceformand (S. C. Christensen): Da der er endnu flere Talere indtegnede, er der ingen Udsigt til, at Forhandlingen om den foreliggende Dagsorden kan standses endnu i Dag. Jeg skal derfor her afbryde Forhandlingen, men inden Mødet sluttet, vil jeg give Ordet til Folketingsmanden for Præstø Amt's 2den Valgfreds (Anton Jensen), for at han kan forelægge det af ham anmeldte Forslag til Lov om Tillæg til og Forandring i Lov af 9de April 1891 om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende uden for Fattigvæsenet.

Forslagsstilleren (A. Jensen): Sdet jeg tillader mig at indbringe et Forslag til Lov om Tillæg til og Forandring i Lov af 9de April 1891 om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende uden for Fattigvæsenet, skal jeg tillade mig med et Par Ord at omtale, hvad mit Forslag gaar ud paa. Der skal ingen være mere villig end jeg til at indrømme, at Alderdomsunderstøttelsesloven af 1890 er en god Lov og en human Lov, og ogsaa skal jeg indrømme, at det har vist sig i Praksis, at den er en brugelig Lov, saaledes som den er for Tiden. Men dog